

Päiväys
8.12.2025

Diaarinumero
121/03.04.04.04.20/2025

JULKINEN KUULUTUS

Vaasan hallinto-oikeuden päätös vesilain mukaisessa valitusasiassa

Kuulutuksen julkaisupäivä Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla

8.12.2025

Päätöksen tiedoksisaantipäivä

Hallintolain 62 a §:n 3 momentin mukaan päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä julkaisemisajankohdasta.

Päätöksen tiedoksisaantipäivä **15.12.2025**

Asia

Vaasan hallinto-oikeuden päätös 8.12.2025 nro 1549/2025, valitus vesitalousasiassa, päätös koskee vesialueen täytön pysyttämistä Tihvetjärvellä, Kouvola.

Luvan hakija ja valittaja

Esa Tommiska

Kuulutuksen ja päätösasiakirjan nähtävilläpito

Tämä kuulutus ja päätösasiakirja pidetään nähtävillä **8.12.2025 – 14.1.2026**

Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla osoitteessa:

<https://tuomioistuimet.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/index/hallinto-oikeudenkuulutukset/paatoskuulutukset.html>

Muutoksenhakuohjeet

Ohjeet valituksen tekemiseen löytyvät kuulutetun päätöksen muutoksenhakua koskevasta osasta sekä siihen liitetystä valitusosoituksesta. Valitusaika päättyy **14.1.2026**.

08.12.2025

Dnro 121/03.04.04.04.20/2025

Asia

Valitus vesitalousasiassa

Luvan hakija ja valittaja

Esa Tommiska

Päätös, josta valitetaan

Etelä-Suomen aluehallintovirasto 16.12.2024 nro 306/2024

Esa Tommiska on 13.4.2023 aluehallintovirastossa vireille panemassaan hakemuksessa hakenut vesilain mukaista lupaa noin 200 m²:n suuruisen täytön pysyttämiseen kiinteistönsä 286-428-1-6 rannan edustalla olevalla yhteisellä vesialueella 286-428-876-2 Tihvetjärvellä Kouvolan kaupungissa.

Aluehallintovirasto on hylännyt Esa Tommiskan vesialueen täytön pysyttämistä Tihvetjärvellä koskevan hakemuksen.

Päätöksen perustelut

Hakija on kuvannut aluetta yksityisomistuksessa olevaksi virkistysalueeksi. Hankkeesta ei saada vesilain 3 luvun 6 §:ssä tarkoitettua yleistä hyötyä.

Täyttämällä vesialuetta 286-428-876-2 on muodostettu noin 200 m² maa-aluetta ennestään kapean kiinteistön Hermanninranta 286-428-1-6 edustalle. Hakijan mukaan vesialueen täyttö on tehty kiinteistön käyttötarkoituksen parantamiseksi. Hakija käyttää kiinteistöä virkistykseen ja kalastukseen. Hakijan mukaan täytetty vesialue parantaisi kiinteistön käytettävyyttä, koska esimerkiksi alueella pystyisi peruuttamaan ja kääntämään auton ja venetrailerin yhdistelmän ja veneen lasku veteen onnistuisi. Myös virkistyskäyttöön kuuluva uiminen ja retkeily alueella onnistuu täytön jälkeen hyvin.

Kiinteistötietojärjestelmän mukaan kiinteistön Hermanninranta kokonaispinta-ala on 0,2299 hehtaaria. Kiinteistöllä on vain maapinta-alaa. Ottaen huomioon kiinteistön koko pinta-ala kiinteistöä on voinut käyttää jo ennen vesialueen täyttöä veneenlaskupaikkana, uimiseen ja retkeilyyn. Vesialueen täyttö parantaa näitä käyttömahdollisuuksia ja sitä kautta hakijan omaisuuden käyttöarvoa vain vähän, joten hankkeesta saatavaa hyötyä ei voida pitää kovin suurena. Hankkeesta on hyötyä vain hakijan yksityiselle edulle.

Luvan myöntämisen edellytyksiä on arvioitava samalla tavalla riippumatta siitä, haetaanko lupaa vesilain mukaisesti ennen hankkeen toteuttamista vai jälkikäteen. Hankkeen vaikutuksista sen toteuttamisen jälkeen käytettävissä olevat tiedot voidaan ottaa huomioon luvan myöntämisen edellytyksiä harkittaessa. Täytön pysyttämistä koskevassa lupa-asiassa ei kuitenkaan ole käsiteltävänä esimerkiksi se, millaisia vaikutuksia täytön ennallistamisesta mahdollisesti syntyisi.

Hankkeesta on ainakin rakentamisaikana talvella ja todennäköisesti myös seuraavana keväänä ja kesällä aiheutunut samentumishaittaa, ennen kuin ruoppaus- ja täyttöalue ovat muotoutuneet paikoilleen pysyvämmiin. Samentuminen on voinut paikallisesti vaikuttaa kalastoon sekä lähimpien rantakiinteistöjen virkistyskäyttöön. Lisäksi pohjaeläimet ja vesikasvillisuus ovat tuhoutuneet ruoppaus- ja täyttöalueilta.

Täyttöalue voi jonkin verran vähentää paikallisesti vedenvirtausta täytön molemmin puolin oleviin poukamiin. Kiinteistötietojärjestelmän ilmakuvan perusteella poukamissa on vesikasvillisuutta ja umpeenkasvun alkua, mihin veden virtauksen heikentyminen on voinut vaikuttaa. Ilmakuvassa täyttöalue erottuu muusta ympäristöstä selkeästi. Täyttöalueella on siten haitallinen vaikutus maisemaan, luonnonkauneuteen ja ympäristön viihtyisyyteen. Hakija ei kuitenkaan ole lupahakemuksessaan esittänyt maisemointitoimenpiteitä. Samentumisesta, veden virtauksen muutoksista ja maisemoimattomasta täytöstä aiheutuu yleiselle edulle vähäistä edunmenetystä.

Vesialueen täytön koko on noin 200 m². Vesialue 286-428-876-2 kuuluu Hevosojan osakaskunnalle. Hakijan kiinteistöllä Hermanninranta 286-428-1-6 ei ole osuutta yhteiseen vesialueeseen. Hakija ei ole esittänyt kirjallista sopimusta käyttöoikeudesta vesialueeseen, joten luparatkaisun yhteydessä on harkittava käyttöoikeuden myöntämistä alueeseen. Hankkeesta aiheutuvana yksityisenä menetyksenä otetaan näin ollen huomioon täytön sijainti osakaskunnan vesialueella. Vesialueen 286-428-876-2 koko 1057,3 ha huomioon ottaen 200 m²:n käyttöoikeutta voitaisiin pitää osakaskunnan kannalta vähäisenä yksityisen edun menetyksenä. Osakaskunta ei ole esittänyt lupahakemuksen johdosta mitään vaatimuksia.

Edellä kerrottu samentuminen, veden virtauksen muutokset ja maisemoimaton täyttö aiheuttavat vähäistä edunmenetystä myös naapurien yksityiselle edulle.

Kiinteistötietojärjestelmästä saadun ilmakuvan mukaan täytön etäisyys muistuttajien 2 laiturista on lyhimmillään noin 32 metriä. Hakija on ilmoittanut täyttöalueen kooksi noin 10 m x 20 m. Vesialueen täyttö tuo kiinteistöllä Hermanninranta tapahtuvan toiminnan, kuten veneiden laskun, uimisen ja retkeilyn, lähemmäksi muistuttajien 2 kiinteistön rannan edustaa ja laituria. Myös tästä voi aiheutua muistuttajille 2 vähäistä yksityistä edunmenetystä. Lisäksi mahdollisuus yksityisyyteen saattaa heikentyä, koska täyttöalue muodostaa ulkonevan niemen, jolta on aiempaa parempi näköyhteys ympäristöön.

Koska täyttö on tehty jo vuosina 2016–2017, ei tässä vaiheessa ole enää mahdollista arvioida työn suorittamistapaa vesilain 2 luvun 7 §:n mukaisesti. Täyttö aiheuttaa kappaleessa 5.2 (oikeastaan 6.2) kuvattuja menetyksiä, joita mahdollisesti olisi etukäteissuunnittelulla voitu vähentää tai välttää ilman kustannusten kohtuutonta lisääntymistä.

Hakemuksen mukaisesti tehdystä vesialueen täytöstä saatavaa yksityistä hyötyä ei voida pitää vesilain 3 luvun 4 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla huomattavana verrattuna hankkeesta aiheutuviin yleiseen ja yksityisiin etuihin kohdistuviin menetyksiin. Menetyksiä ei voida riittävästi ehkäistä vesilain 3 luvun 10 §:ssä tarkoitetuilla lupamääräyksillä. Hankkeen toteuttamisessa ei ole noudatettu vesilain 2 luvun 7 §:ssä säädettyä haittojen vähentämistä koskevaa yleistä periaatetta. Edellä esitetyn perusteella luvan myöntämisen edellytykset eivät täyty ja lupahakemus hylätään.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

Esa Tommiskan on katsottava vaatineen, että aluehallintoviraston päätös kumotaan ja vesitalouslupa myönnetään. Toissijaisesti valittaja on vaatinut aluehallintoviraston päätöksen kumoamista ja asian palauttamista aluehallintovirastolle uudelleen käsiteltäväksi esteettömässä kokoonpanossa.

Lisäksi valittaja on vaatinut, että Etelä-Suomen aluehallintovirasto velvoitetaan korvaamaan mahdollinen hallinto-oikeuden oikeudenkäyntimaksu sekä valittajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut 330 eurolla lisättynä 25,5 %:n arvonnäköverolla laillisine korkoineen.

Perustelut

Hanke on kooltaan ja vaikutuksiltaan vähäinen ja sijaitsee syrjäisen järven syrjäisessä kohdassa. Vesialueen täyttö on tilavuudeltaan 80 m³ ja pinta-alaltaan 200 m². Aluehallintoviraston päätöksen perustelujen mukaan yleiselle edulle on aiheutunut vähäistä edunmenetystä, osakaskunnalle yksityisen edun menetys on vähäistä ja yhden naapurikiinteistön yksityisen edun menetys on vähäinen. Edunmenetykset eivät ole edes edellä kuvatun suuruisia, mutta vaikka ne sitä olisivatkin, vesilupa olisi tullut myöntää jo valituksenalaisen päätöksen perusteluissa tehdyn arvioinnin perusteella vesilain 3 luvun 4 §:n 1

kohdan perusteella, koska hanke ei sanottavasti loukkaa yleistä tai yksityistä etua.

Aluehallintovirasto ei ole päätöksen perusteluissa eikä sovelletuissa oikeusohjeissa soveltanut hankkeeseen vesilain 3 luvun 4 §:n 1 kohtaa. Enempien kustannusten syntymisen välttämiseksi ja ajan säästämiseksi valittaja on pyytänyt vesiluvan myöntämistä edellä mainitun lainkohdan perusteella suoraan hallinto-oikeudessa.

Kun valituksenalainen päätös on hallintolain 6 §:n hallinnon yleisten oikeusperiaatteiden, erityisesti tasapuolisuusvaatimuksen ja puolueettomuusperiaatteen vastainen, niin kyseessä on harkintavallan ylitys ja väärinkäyttö. Tätä tulkintaa tukee se, että päätöksenteossa ei ole edes tutkittu vesilain 3 luvun 4 §:n 1 kohdan soveltuvuutta tapaukseen.

Aluehallintoviraston 28.4.2020 antaman hallintopakkopäätöksen nro 157/2020 ja siihen liittyvän uhkasakon sekä nyt valituksenalaisen päätöksen ovat tehneet samat ympäristöneuvokset [REDACTED] ja [REDACTED]. Kyseiset ympäristöneuvokset ovat olleet hallintolain 28 §:n 7 kohdan perusteella esteellisiä tekemään valituksenalaista lupapäätöstä.

Esteellisyys ja sen valittajalle haitalliset vaikutukset ilmenevät siinä, että valituksenalainen päätös loukkaa asianosaisten yhdenvertaisuutta ja se poikkeaa aluehallintoviraston vakiintuneesta ratkaisukäytännöstä. Saman viranomaisen samalla vastuualueella, mutta eri kokoonpanossa antamassa päätöksessä 4.12.2024 nro 293/2024 oli myönnetty lupa vesialueen täytön pysyttämiseen, mutta täytön koko, täytön haitalliset vaikutukset sekä hankkeen vastustus olivat suurempia kuin valituksenalaisessa päätöksessä. Kyseisessä päätöksessä oli asetettu lupaehtoja vaikutusten pienentämiseksi, mutta lupaehtoja ei ole voitu katsoa käytettävän valittajan tapauksessa, vaikka lupaehtojilla ratkaistavat asiat olivat verrokkipäätöksessä huomattavasti merkityksellisemmät.

Päätöksentekijöiden esteellisyys ilmenee myös siinä, että he ovat tarkoitushakuisesti antaneet ylisuuren merkityksen yksittäisen naapurin muistutukselle. Päätöksentekijät eivät ole ottaneet huomioon muiden naapurien ja osakaskunnan kantaa asiaan, vaan ovat jopa viran puolesta arvioineet osakaskunnalle aiheutunutta yksityistä etua ja haittaa, vaikka osakaskunta ei ole nähnyt omaa yksityistä etuaan loukattavan. Etujen ja haittojen intressivertailua ei siten ole pidettävä objektiivisena eikä viranomaiselta edellytettävän tasapuolisuusvaatimuksen mukaisena.

Kyseisillä päätöksentekijöillä on ollut asian historiaan perustuva ennakoasenne lupa-asiaan ja se on vaikuttanut heidän päätöksentekoonsa. Esteellisyyttä tulisi tulkita asiassa suppeasti ja arvioida esteellisyyttä myös siltä kannalta, miltä kokoonpano näyttää ulospäin.

Lupaharkinnassa tulee ottaa huomioon ennallistamisesta tai siitä luopumisesta aiheutuneet vaikutukset. Näin ollen, jos lupahakemus hyväksytään ja ennallistamista ei tarvitse tehdä, niin mitään haittoja yleiselle edulle ei synny,

koska tilanne on ollut haitaton ja vakiintunut jo kahdeksan vuoden ajan. Yleistä hyötyä luonnolle, veden laadulle ja muullekin ympäristölle syntyisi, jos lupa myönnettäisiin ja ennallistamisesta aiheutuvia haittoja yleiselle edulle ei syntyisi lainkaan.

Aluehallintovirasto on hylännyt päätöksen osin sillä perusteella, että valittaja ei ole esittänyt selvitystä alueen maisemoinnista. Valittaja ei ole ikinä aiemmin vesilupaa hakeneena henkilönä ymmärtänyt esittää selvitystä maisemoinnista. Aluehallintoviraston olisi tullut hallintolain selvittämisvelvollisuuden mukaisesti selvittää asia ja kysyä valittajalta asiasta ennen luvan ratkaisemista. Alueen maisemointi on ollut valittajalle itsestäänselvyys, mitä valittaja ei ole osannut tuoda esiin. Alueelle oli jo varattu muun muassa taimia, erityisesti männyn taimia, kahdeksan vuotta sitten, mutta maisemointi on jäänyt tekemättä ELY-keskuksen aloittaman ennallistamisvaatimuksen ja hallintopakon vuoksi. Maisemointitoimet ja niihin sijoitettu raha ja työ olisivat menneet hukkaan. Tarkoituksena on edelleen maisemoida alue viihtyisäksi, ympäristöön sopivaksi ja kauniiksi ranta-alueeksi. Maisemointiin kuuluisi myös hiekkarannan perustaminen ja näköesteiden luominen kasvillisuudella. Näin ollen aluehallintoviraston päätöksen perustelujen mainitsema täyttöalueen haitallinen vaikutus maisemaan, luonnonkauneuteen ja ympäristön viihtyisyyteen ei ole totuudenmukainen.

Väite siitä, että täyttöalue erottuu muusta ympäristöstä selkeästi, on virheellinen, koska maisemoinnin jälkeen alue ei olisi enää samalla tavalla osin paljas kuin se nyt maastoa tuntemattomalle ilmakuvasta saattaa näyttäytyä. Alueella on paljon samanlaisia ja osin paljon silmiinpistävämpiäkin niemiä, joista osa on luonnonmuodostelmia ja osa keinotekoisesti tehtyjä. Valittajan täyttö erottuu useista lähialueen niemistä positiivisesti, koska kyseessä on puoliympyrän mallinen hillitty muotoilu eikä piikkimäinen veteen työntyvä luonnoton niemi. Valituksen liitteenä on Maanmittauslaitoksen kiinteistöpalvelusta tulostettu karttaote lähialueesta, josta näkyvät esimerkinomaisesti noin 500 metrin matkalta rantaviivasta erottuvat niemet punaisilla nuolilla korostettuina. Valittajan kiinteistö on samassa kartassa merkitty sinisellä nuolella. Karttaliitteestä näkyy, että aluehallintoviraston väite valittajan kiinteistön osalta on perusteeton.

Aluehallintoviraston päätöksen perusteluissa esittämä oletama veden virtaamien muuttumisesta ja poukamien vesikasvillisuudesta ja umpeen kasvamisen alkamisesta ei ole vesialueen täytöstä johtuvaa. Tilanne on juuri päinvastoin, koska umpeen kasvaminen on alueella merkittävästi vähentynyt viimeisen kahdeksan vuoden aikana. Alueella aiemmin ollut tilanne on hyvin nähtävissä vanhoista ilmakuvista.

Aluehallintoviraston päätöksen perusteluissa jää epäselväksi, mitä samentumisella tarkoitetaan. Jos samentumisella tarkoitetaan ennallistamisesta aiheutuvaa samentumista, samentumista ei syntyisi lainkaan, jos lupa myönnettäisiin ja ennallistamista ei tulisi tehdä. Jos samentumisella tarkoitetaan veden jatkuvaa samentumista, niin samentumista ei ole tällä hetkellä eikä aikaisemman ruoppauksen vaikutuksien jälkeen ollut.

Aluehallintoviraston mainitsema vähimmäisetäisyys 32 metriä naapurikiinteistöön ei ole käytännössä lyhyt etäisyys ja se on riittävä yksityisyyden kannalta. Aluehallintoviraston pohdinta kiinteistön Hermanninranta toimintojen lähentymisen vaikutuksesta muistutuksen tekijöille ja mahdollinen yksityisyyden heikentyminen ei perustu faktoihin, koska kiinteistö Hermanninranta kohdistuu ja rajoittuu naapurikiinteistöön jo ilman vesialueen täyttöäkin. Samanlainen näköyhteys kiinteistöjen välillä on ollut jo ennen vesialueen täyttöä. Väitetty häiritsevä näköyhteys olisi mahdollista estää lupaehdolla ja maisemoinnilla.

Valittajan yksityiselle edulle täytön poistamisesta ja lupa-asian hylkäämisestä aiheutuvat haitat ovat erittäin suuria siksi, että täytön ennallistamiskustannukset ovat huomattavan suuret. Ennallistamisen kustannukset ovat arviolta noin 3 500–4 000 euroa. Näiden lisäksi tulevat esimerkiksi syvyysmittauksien toteuttamisen ja karttojen laatimiskustannukset. Näiden kustannusten välttämistä on pidettävä merkittävänä yksityisenä etuna ja ne tulee ottaa huomioon vesilain 3 luvun 7 §:n 1 momentin mukaisena hankkeen toteuttamisesta välittömästi saatavana muuna etuna. Ennallistamisesta aiheutuvia suuria kustannuksia on arvioitava vesilain 2 luvun 7 §:n mukaisesti, koska hankkeen tai käytön tarkoitus voidaan saavuttaa ilman kustannusten kohtuutonta lisääntymistä kokonaiskustannuksiin ja aiheutettavaan vahingolliseen seuraukseen verrattuna.

Aluehallintoviraston olisi tullut viran puolesta huomioida rautatien suoja-alueen olemassaolo ja merkittävä vaikutus kiinteistölle. Vesialueen täyttö on ollut tärkeä ja tarpeellinen, jotta rautatien suoja-alueella merkittävältä osin sijaitsevan kiinteistön käyttäminen olisi ylipäänsä mahdollista.

Aluehallintoviraston päätöksen perusteluissa arvioidaan kiinteistöä ja sen käytettävyyttä veneenlaskupaikkana virheellisesti, koska kiinteistön muodosta johtuen se ei ole sopeutunut esimerkiksi veneenlaskuun. Kiinteistön kokonaispinta-alasta suuri osa on kapeaa kaistaa viereisen niemen rannasta, joten kokonaispinta-alan arviointi aluehallintoviraston tavalla ei vastaa todellisuutta ja todellisia käyttömahdollisuuksia. Valittaja on arvioinut lupahakemuksen vireille laittaessaan täytöllä olevan merkittävä vaikutus yksityiseen etuunsa kuvaten esimerkinomaisesti erilaisia käyttötapoja. Aluehallintoviraston arviointi näiden käyttötarkoitusten toteutumisesta ennen ja jälkeen täytön ei vastaa todellisuutta. Koska kiinteistö on kapea ja sitä rasittaa rautatien suoja-ale, niin vesialueen täyttö on ollut tarpeen myös siksi, että mahdollisessa rakentamisessa vaadittava vähimmäisetäisyys rantaviivaan voisi toteutua. Tehty täyttö mahdollistaa kiinteistöllä veneenlaskut, asuntovaunun tai -auton säilyttämisen, tien tekemisen ja autolla ajamisen ja muun liikkumisen kapealla kiinteistöllä. Tehty täyttö on välttämätön kiinteistön normaalin käytön kannalta sekä vähimmäisetäisyyksien saavuttamiseksi. Tehdyn täytön vaikutukset Hermanninranta -kiinteistöön on otettava huomioon yksityisenä hyötynä maa-alueen käytettävyyden paranemisena sekä käyttöarvon lisääntymisenä vesilain 3 luvun 7 §:ssä tarkoitettuna mukaisesti.

Asiassa ei ole tasapuolisesti ja voimassa olevaan lakiin perustuen otettu huomioon kaikkia yleiselle ja yksityiselle edulle syntyviä etuja ja haittoja. Aluehallintovirasto ei ole täyttänyt viranomaisella olevaa selvittämisvelvollisuutta ja vastaavasti on valikoiden ottanut huomioon naapurikiinteistölle väitetysti syntyviä yksityisen edun huononemisia. Valittaja on pyytänyt, että yleisten ja yksityisten etujen määrittely tehdään uudelleen ja että lupahakemuksessa esitetyn lisäksi otetaan huomioon valittajan yksityinen etu, mitä aluehallintovirasto ei ole viran puolesta tehnyt. Valittaja on pyytänyt hallinto-oikeutta tekemään intressivertailun ja myöntämään luvan vaihtoehtoisesti vesilain 3 luvun 4 §:n 2 kohdan perusteella. Mikäli hallinto-oikeus ei voi ensiasteena myöntää lupaa suoraan, valittaja on pyytänyt palauttamaan asian aluehallintovirastolle uudelleen käsiteltäväksi.

Lupahakemuksen käsittelyn yhteydessä tulee ottaa huomioon kaikki asiaan vaikuttavat seikat. Tässä tapauksessa tulee ottaa huomioon myös ajan kuluminen. Vesialueen täyttö on tehty jo noin kahdeksan vuotta sitten. Alue on täysin tiivistynyt, luonnontilainen ja kasvillisuuden peitossa. Luvan myöntäminen olisi kokonaisuutena arvioiden kohtuullista ja sillä vältettäisiin lisäksi kohtuuttomien taloudellisten rasitteiden syntyminen valittajalle ja vaikutukseltaan muille merkityksellömmässä asiassa.

Koska muutoksenhaku on aiheutunut viranomaisen tekemästä lainvastaisesta päätöksestä, olisi kohtuutonta, että valittaja joutuisi vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan.

Asian käsittely ja selvittäminen hallinto-oikeudessa

Hallinto-oikeus on tiedottanut valituksesta julkisella kuulutuksella. Tieto kuulutuksesta on julkaistu Kouvolan kaupungissa.

Etelä-Suomen aluehallintovirastolta on pyydetty lausunto valituksesta. Asianosaisille, joita asia erityisesti koskee, sekä Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelle, Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kalatalousviranomaiselle, Kouvolan kaupungille, Kouvolan kaupungin ympäristönsuojelu- ja kaavoitusviranomaisille on varattu tilaisuus vastineen antamiseen valituksesta.

[REDACTED] ovat vastineessaan esittäneet valituksen hylkäämistä ja vesialueelle läjitettyjen ruoppausmassojen poistamista vesistöistä Tihvetjärvellä. He ovat esittäneet muun ohella, että heidän kiinteistöllään sijaitseva uudehko rantasauna takkatupineen on aktiivisessa käytössä useamman kerran viikossa.

Täyttöalue sijaitsee erämaajärvellä lähellä kansallispuistoa ja sen reitistöjä.

Kuten aluehallintovirasto päätöksessään toteaa, läjitysmassat vesialueella ovat aiheuttaneet luonnolle ja sen toiminnalle vahingollista muuttumista ja

vähentäneet luonnon kauneutta, ympäristön viihtyisyyttä ja vesialueen käyttöä virkistyskäyttöön ja ruoppausmassat on poistettava vesialueelta.

Täyttöalue on jätetty sellaisenaan odottamaan päätöksiä ja valitusprosesseja. Täyttöalueella kasvaa hiekkaisessa maassa pääasiassa heinää. Kirjokivenlahden rantaviiva on myös muuttunut selkeästä puiden reunustamasta lahden pohjukasta rosoiseksi useamman pienen lahden muodostamaksi alueeksi, jossa täyttöalue erottuu selkeästi keinotekoisesti tehtynä niemenä kivireunuksineen ilman puustoa tai muuta selkeää kasvustoa. Täyttöalue ei ole vakiintunut osaksi maisemaa, vaan täyttöalue erottuu vesistössä ja ranta-alueella erittäin selvästi edelleen.

Vesistön tila ei ole silmämääräisesti tarkasteltuna parantunut täytön jälkeen eikä mahdollinen veden laadun parantuminen johdu täytöstä.

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on lausunnossaan todennut, että aluehallintoviraston päätös ei ole ollut lainvastainen. Haitattomuusedellytys ja intressivertailuedellytys ovat toisiinsa nähden vaihtoehtoisia. Aluehallintovirasto ei ole voinut myöntää kyseessä olevalle vesitaloushankkeelle lupaa vesilain 3 luvun 4 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti, koska ruoppauksesta ja täytöstä on selkeästi aiheutunut haittaa yleiselle ja yksityiselle edulle. Kyse ei ole niin sanotusta haitattomasta hankkeesta, mikä käy ilmi aluehallintoviraston päätöksen 16.12.2024 nro 306/2024 perustelujen kohdasta 6.2.

Aluehallintovirasto on viran puolesta tehnyt asiassa hyödyn ja haitan vertailun eli arvioinut puolueettomasti hankkeesta aiheutuvat hyödyt ja menetykset vesilain 3 luvun 6 ja 7 §:ien mukaisesti ja tehnyt niin sanotun vesilain 3 luvun 4 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisen intressivertailun. Kokonaishyödyn tulee olla huomattava menetyksiin verrattuna, jotta lupa voidaan myöntää. Huomattavan määrettä laissa ei ole, mutta vakiintuneen käytännön mukaan ei riitä se, että hyödyt ovat suurempia kuin edunmenetykset, vaan erotuksen tulee olla selvästi havaittava siten, että hyötyjen tulisi olla noin kolmannes haittoja suurempia. Aluehallintoviraston käsityksen mukaan ruoppauksesta ja täytöstä ei tule valittajalle sellaista lisähyötyä ennen ruoppausta ja täyttöä vallinneeseen tilanteeseen verrattuna, että hänen yksityinen hyötynsä olisi huomattava hankkeen aikaansaamiin yleisiin ja yksityisiin menetyksiin verrattuna.

Pysyttämishakemuksessa ei voida luvanmyöntämisen edellytyksiä harkittaessa intressivertailussa ottaa huomioon hankkeesta aiheutuvina hyötyinä, millaisia edunmenetyksiä täytön ennallistamisesta mahdollisesti syntyisi. Luvan myöntämisen harkinta ja intressivertailu tulee tehdä laillisesta tilanteesta, eli jos hanke tarvitsisi vesilain mukaisen luvan, luvan myöntämisen edellytysten harkinta ja intressivertailu tulee tehdä tilanteesta, ettei hanketta ole vielä toteutettu.

Valituksenalaisessa tapauksessa intressivertailu tulee tehdä tilanteesta, ettei vesialueen täyttöä ole tapahtunut. Hankkeen toteuttamiskustannuksia tai tässä tapauksessa hankkeen ennallistamiskustannuksia ei oteta intressivertailussa

huomioon menetyksinä. Koska aluehallintovirasto on hylännyt pysyttämishakemuksen, lupaviranomaisella ei myöskään ole velvollisuutta antaa lupamääräyksiä.

Jokainen hakemus on vesialueeltaan, virtauksiltaan, luontoarvoiltaan, kalastoltaan, rantojen käytön ja niin edelleen osalta erilainen, jolloin päätös perustetaan juuri kyseisen tapauksen huolelliseen harkintaan. Valittaja on muun muassa maininnut valituksessaan Etelä-Suomen aluehallintoviraston toisen päätöksen. Kyseinen täytön pysyttäminen on ollut Merikarvialla Pärskerin saaren ulkomeren puolen rantakiinteistön edustalla. Jo karttatarkastelun perusteella on selvää, että kyseisen ruoppaus- ja täyttöhankkeen vaikutukset ovat olleet selkeästi erilaiset kuin sisävesillä suojaisassa järven poukamassa tehdyn ruoppauksen ja täytön.

Koska valituksenalainen päätös ei ole vesilain vastainen, ei ole kohtuutonta, että valittaja joutuu itse vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan. Näin ollen ei ole perusteita määrätä aluehallintoviraston maksettavaksi valittajan oikeudenkäyntikuluja.

Ympäristöneuvokset [REDACTED] ja [REDACTED] eivät ole olleet esteellisiä käsittelemään valituksenalaista päätöstä. He eivät muun muassa ole käsitelleet asiaa toisessa viranomaisessa eikä valittaja ole pysyttämisen- tai hallintopakkohakemuksen yhteydessä antamissaan selvityksissä perustellut, että luottamus [REDACTED] tai [REDACTED] puolueettomuuteen olisi jostain ulkopuolisen havaittavissa olevasta syystä vaarantunut. Valituksenalaista päätöstä ei tule kumota ja palauttaa aluehallintovirastolle käsiteltäväksi esteellisyyden vuoksi.

Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on vastineessaan todennut, että valitus tulee hylätä. Valituksessa ei tuoda esiin mitään sellaisia uusia seikkoja tai vaikutuksia, jotka puoltaisivat täytön pysyttämistä ja aluehallintoviraston päätöksen 16.12.2024 nro 306/2024 kumoamista tai hakemuksen käsittelyä uudelleen. Valituksessa mainittu täytön poistamisesta mahdollisesti aiheutuvat haitat ovat luonteeltaan väliaikaisia. Täytöllä on aiheutettu haittaa yleiselle ja yksityiselle edulle, mutta siitä saatava hyöty on vain yksityistä etua, josta hyötyisi ainoastaan muutoksenhakija. Täyttöä ei tule pysyttää.

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kalatalouspalvelut -yksikkö ja Kouvolan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen ovat ilmoittaneet, etteivät ne anna vastinetta.

Esa Tommiska on antanut vastaselityksen, jossa hän on muun muassa täydentänyt oikeudenkäyntikuluvaatimustaan vastaselityksen laatimisesta aiheutuneilla 220 eurolla lisättynä voimassa olevalla arvonnäköavaruudella.

Merkintä

Hallinto-oikeus on tänään antamallaan päätöksellä ratkaissut valituksen koskien Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätöstä 16.12.2024 nro 307/2024, jolla aluehallintovirasto on hylännyt Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hakemuksen asetetun uhkasakon tuomitsemisesta ja asettanut päätöksessä 28.4.2020 nro 157/2020 Esa Tommiskalle antamansa määräyksen toteuttamiseksi uuden 5 000 euron suuruisen uhkasakon (asian diaarinumero hallinto-oikeudessa 122/2025).

Hallinto-oikeuden ratkaisu

1. Hallinto-oikeus hylkää väitteen aluehallintoviraston päätöksen tehneiden ympäristöneuvosten esteellisyydestä.
2. Hallinto-oikeus kumoaa aluehallintoviraston päätöksen ja palauttaa asian aluehallintovirastolle luvan myöntämistä täytön pysyttämiseksi sekä tarpeellisten lupamääräysten antamista varten.
3. Hallinto-oikeus hylkää vaatimuksen oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Hallinto-oikeus hylkää vaatimuksen oikeudenkäyntimaksun korvaamisesta.

Perustelut

1. Esteellisyys

Hallintolain 5 luvun 27 §:n 1 momentin mukaan virkamies ei saa osallistua asian käsittelyyn, jos hän on esteellinen.

Hallintolain 5 luvun 28 §:n 1 momentin 7 kohdan mukaan virkamies on esteellinen, jos luottamus hänen puolueettomuuteensa muusta erityisestä syystä vaarantuu.

Hallituksen esityksessä hallintolaiksi (HE 72/2002 vp.) todetaan 28 §:n 1 momentin 7 kohdan kohdalla, että hallintolain yleislausekkeen tarkoittaman erityisen syyn on oltava ulkopuolisen havaittavissa ja sen puolueettomuutta vaarantavan vaikutuksen tulee olla suunnilleen saman asteinen kuin erikseen määritellyissä esteellisyyssperusteissa.

Oikeuskirjallisuudessa (Olli Mäenpää, Hallinto-oikeus) on esitetty, että yleislausekkeen keskeisin tehtävä on turvata asian käsittelyn objektiivista puolueettomuutta eli erityisesti yleistä luottamusta menettelyn objektiivisuuteen ja riippumattomuuteen. Lähtökohtana esteellisyyden yleislausekkeen soveltamisessa on, että erityinen syy rinnastuu merkittävyydeltään muihin, konkreettisiin esteellisyyssperusteisiin. Näin ollen esimerkiksi pelkästään ulkopuolisen henkilön epäluottamus virkamieheen tai viranomaisen toimintaan ei vielä perusta esteellisyyttä tällä yleisperusteella,

vaan luottamuksen vaarantumiselle on oltava konkreettinen syy. Muita erityisiä syitä, jotka vaarantavat luottamuksen virkamiehen puolueettomuuteen siten, että siitä aiheutuu esteellisyys, on mahdotonta määritellä tyhjentävästi. Siksi kokonaisarvion merkitys korostuu. Sen perusteella erityinen syy voi olla esimerkiksi yhteisiä intressejä osoittava kiinteä yhteys, virkamiehelle erityisen merkityksellinen ja kiinteä ystävyys-, yhteistyö- tai kiistasuhde asianosaiseen taikka muunlainen vahva sidonnaisuus tai keskinäinen lojaalisuus, joka voi aiheutua muun muassa yhteisistä taloudellisista intresseistä.

Hallinto-oikeus katsoo, ettei asiassa ole ilmennyt edellä tarkoitettuun erityiseen syyhyn tai kokonaisarvioon perustuvaa esteellisyysperustetta, jonka perusteella valituksenalaisen aluehallintoviraston päätöksen tehneitä ympäristöneuvoksia voitaisiin pitää esteellisinä käsittelemään ja ratkaisemaan asiaa.

Aluehallintovirasto on päätöksellään 28.4.2020 nro 157/2020 ratkaissut vesilain mukaisen hallintopakkoasian ja valituksenalaisella päätöksellään vesialueen täytön pysyttämistä koskevan vesilain mukaisen lupa-asian.

Hallinto-oikeus katsoo, että valituksenalaisen asian ratkaisemisessa ei ole ollut kysymys saman asian tai sen osan käsittelemisestä uudelleen. Se seikka, että samaa aluetta koskevissa vesilain mukaisissa hallintopakko- ja lupa-asioissa ja niistä tehdyissä valituksissa on ollut kysymys osin samoista tosiseikoista ja vedottu osin samoihin seikkoihin, ei ole voinut aiheuttaa esteellisyyttä, kun hallintopakkohakemuksen ja lupahakemuksen pääperusteet ovat olleet eri. Kyse ei näin ollen ole voinut olla ennakkokäsityksen aiheuttamasta hallintolain 28 §:n 1 momentin 7 kohdan yleislausekkeen tarkoittamasta puolueettomuuden vaarantumisesta. Aluehallintoviraston ympäristöneuvokset eivät siten ole olleet esteellisiä käsittelemään ja ratkaisemaan valituksenalaista asiaa. Valitus tulee hylätä esteellisyysväitteen osalta.

2. *Pääasia*

Sovellettavat säännökset

Vesilain 3 luvun 2 §:n 1 momentin mukaan vesitaloushankkeella on oltava lupaviranomaisen lupa, jos se voi muuttaa vesistön asemaa, syvyyttä, vedenkorkeutta tai virtaamaa, rantaa tai vesiympäristöä taikka pohjaveden laatua tai määrää, ja tämä muutos:

- 1) aiheuttaa tulvan vaaraa tai yleistä vedenvähyttä;
- 2) aiheuttaa luonnon ja sen toiminnan vahingollista muuttumista taikka vesistön tai pohjavesiesiintymän tilan huononemista;
- 3) melkoisesti vähentää luonnon kauneutta, ympäristön viihtyisyyttä tai kulttuuriarvoja taikka vesistön soveltuvuutta virkistyskäyttöön;
- 4) aiheuttaa vaaraa terveydelle;
- 5) olennaisesti vähentää tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesiesiintymän antoisuutta tai muutoin huonontaa sen käyttökelpoisuutta taikka muulla tavalla aiheuttaa vahinkoa tai haittaa vedenotolle tai veden käytölle talousvetenä;

- 6) aiheuttaa vahinkoa tai haittaa kalastukselle tai kalakannoille;
- 7) aiheuttaa vahinkoa tai haittaa vesiliikenteelle tai puutavaran uitolle;
- 8) vaarantaa puron uoman luonnontilan säilymisen; tai
- 9) muulla edellä mainittuun verrattavalla tavalla loukkaa yleistä etua.

Saman pykälän 2 momentin mukaan vesitaloushankkeella on lisäksi oltava lupaviranomaisen lupa, jos 1 momentissa tarkoitettu muutos aiheuttaa edunmenetystä toisen vesialueelle, kalastukselle, veden saannille, maalle, kiinteistölle tai muulle omaisuudelle. Lupaa ei kuitenkaan tarvita, jos edunmenetys aiheutuu ainoastaan yksityiselle edulle ja edunhaltija on antanut hankkeeseen kirjallisen suostumuksensa.

Vesilain 3 luvun 4 §:n 1 momentin mukaan lupa vesitaloushankkeelle myönnetään, jos 1) hanke ei sanottavasti loukkaa yleistä tai yksityistä etua; tai 2) hankkeesta yleisille tai yksityisille eduille saatava hyöty on huomattava verrattuna siitä yleisille tai yksityisille eduille koituviin menetyksiin.

Saman pykälän 3 momentin mukaan hakijalla on oltava oikeus hankkeen edellyttämiin alueisiin. Jos hakija ei omista aluetta tai hallitse sitä pysyvällä käyttöoikeudella, luvan myöntämisen edellytyksenä on, että hakijalle myönnetään oikeus alueen käyttämiseen siten kuin 2 luvussa säädetään tai että hakija esittää luotettavan selvityksen siitä, miten oikeus alueeseen järjestetään.

Vesilain 3 luvun 5 §:n 1 momentin mukaan lupa-asiaa ratkaistaessa on otettava huomioon, mitä maankäyttö- ja rakennuslaissa säädetään maakuntakaavan ja yleiskaavan oikeusvaikutuksista.

Vesilain 3 luvun 6 §:n 1 momentin mukaan luvan myöntämisen edellytyksiä harkittaessa vesitaloushankkeesta yleiselle edulle aiheutuvia hyötyjä ja menetyksiä arvioidaan yleiseltä kannalta. Arvioinnissa voidaan käyttää raha-arvoa, jos hyödyn tai menetyksen suuruus voidaan määrittää rahassa.

Vesilain 3 luvun 7 §:n 1 momentin mukaan luvan myöntämisen edellytyksiä harkittaessa vesitaloushankkeesta saatavana yksityisenä hyötynä otetaan huomioon maa- tai vesialueen tai muun omaisuuden tuottavuuden tai käytettävyyden parantumisesta aiheutuva omaisuuden käyttöarvon lisääntyminen sekä hankkeen toteuttamisesta välittömästi saatava muu etu.

Saman pykälän 2 momentin mukaan hankkeesta aiheutuvana yksityisenä menetyksenä otetaan huomioon:

- 1) hakijalle myönnettävät käyttö- tai lunastusoikeudet;
- 2) kustannukset sellaisista vahingoista ja käyttöoikeuksista, joista hakija on hankkeen toteuttamiseksi erikseen sopinut asianosaisen kanssa, ja vastaavassa tarkoituksessa hakijalle vapaaehtoisesti luovutettujen alueiden hankkimiskustannukset; sekä
- 3) muut hankkeeseen osallistumattomalle taholle ja tässä laissa tarkoitettulle ojituksen passiiviosakkaalle aiheutuvat menetykset.

Vesilain 3 luvun 10 §:n 1 momentin mukaan lupapäätöksessä on annettava tarpeelliset määräykset:

- 1) hankkeesta ja sen toteuttamisesta aiheutuvien haittojen välttämistä siten kuin 2 luvun 7 ja 8 §:ssä säädetään;
- 2) maisemoinnista ja muusta työn jälkien poistamisesta.

Vesilain 13 luvun 1 §:n 2 kohdan mukaan hankkeesta vastaava on velvollinen korvaamaan vesilain tai siihen perustuvan luvan nojalla suoritetusta tai suoritettavasta toimenpiteestä aiheutuvan edunmenetyksen tämän luvun mukaisesti, jos edunmenetys aiheutuu oikeudesta käyttää tai lunastaa toiselle kuuluvaa omaisuutta.

Vesilain 13 luvun 7 §:n 1 momentin mukaan myöntäessään vesilain mukaisen luvan tai oikeuden viranomaisen on viran puolesta määrättävä hankkeesta aiheutuvat edunmenetykset korvattavaksi, jollei 11 luvun 18 §:stä muuta johdu.

Vesilain 13 luvun 9 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan, jollei muualla vesilaissa toisin säädetä, 1 §:ssä tarkoitettuna edunmenetyksenä korvataan edunmenetys, joka aiheutuu vesilain nojalla myönnetystä käyttöoikeudesta tai oikeudesta lunastaa omaksi kiinteää tai irtainta omaisuutta.

Vesilain 13 luvun 11 §:n mukaan edellä 9 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu edunmenetyksestä on määrättävä täysi korvaus, jollei 4 momentista tai 12 §:stä muuta johdu. Korvaus kiinteän omaisuuden tai siihen kuuluvan osan luovuttamisesta tai kiinteään omaisuuteen perustetusta käyttöoikeudesta on määrättävä siten kuin kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annetussa laissa (603/1977) säädetään, jollei vesilaissa toisin säädetä.

Asiassa saatu selvitys

Tommiska on hakenut vesilain mukaista lupaa kiinteistönsä 286-428-1-6 rannan edustalla olevalle yhteiselle vesialueelle 286-428-876-2 vuosien 2016 ja 2017 vaihteessa tekemänsä noin 200 m²:n suuruisen täytön pysyttämiseen. Hankealue sijaitsee Tihvetjärvellä Kouvolan kaupungissa. Vesialueen täytön tarkoituksena on ollut pienen (0,2299 ha) ja kapean rantakiinteistön käyttötarkoituksen parantaminen. Hakemuksen mukaan ranta-alueen käyttö virkistykseen ja kalastukseen paranisi, kun alueella esimerkiksi pystyisi peruuttamaan ja kääntämään auton ja venetrailerin yhdistelmän ja veneen lasku veteen onnistuisi. Virkistyskäyttöön kuuluva uiminen ja retkeily alueella onnistuu hyvin, kun täyttö on tehty. Valituksessaan valittaja on todennut, että kiinteistö on kapea ja sitä rasittaa rautatien suoja-alue. Vesialueen täyttö on ollut tarpeen, että mahdollisessa rakentamisessa vaadittava vähimmäisetäisyys rantaviivaan voisi toteutua. Valituksessa on lisäksi todettu, että tehty täyttö mahdollistaa kiinteistöllä asuntovaunun tai -auton säilyttämisen, tien tekemisen, autolla ajamisen ja muun liikkumisen kapealla kiinteistöllä.

Rannansuuntainen vesialueen täyttö on tilavuudeltaan 80 m³ ja pinta-alaltaan 200 m². Täyttöalue on rannan suuntaisesti noin 20 metriä leveä ja ulottuu noin 10 metriä syvimältä kohdaltaan rannasta järveä kohti. Täyttö on muodoltaan kaareva ja sen paksuus mantereen puolella on noin 0,3 metriä ja rannan

puolella noin 0,5 metriä. Täytön pinta on noin 0,3 metriä keskivedenkorkeuden (76,6 m/mpy) yläpuolella. Täyttöä ympäröi noin 1,5 metrin levyinen loiva rantaluiska. Toimenpidealueella vedensyvyys on hyvin matala. Täyttöön käytetty maa-aines on tehdyn ruoppauksen yhteydessä kaivettua hiekkaa, soraa, kiviä ja hienompaa maa-ainesta. Läjitetty maa-aines on painunut ja tiivistynyt. Alue on vähäisesti kasvittunut. Valituksen mukaan hankealue on tarkoitus maisemoida ympäristöön sopivaksi ranta-alueeksi.

Täytöstä on matkaa pohjoispuolella sijaitsevan naapurikiinteistön [REDACTED] [REDACTED] rajalle noin 10 metriä. Täyttö sijaitsee lähimmillään pohjoispuolella sijaitsevan naapurikiinteistön laiturista noin 32 metrin etäisyydellä. Karttatarkastelun perusteella täyttö sijaitsee yli 100 metrin etäisyydellä täytön eteläpuolella olevan naapurikiinteistön laiturista. Hankealueen pohjoispuolella lähinnä sijaitsevan naapurikiinteistön omistajien hallinto-oikeudelle antamasta vastineesta ilmenee, että kiinteistöllä on rantasauna. Hakijan hakemuksesta ilmenee, että edellä mainitusta kiinteistöstä seuraavaksi lähimmällä pohjoispuolella sijaitsevalla kiinteistöllä on tilauskäytössä oleva ravintola. Karttatarkastelun perusteella lähimmät täytön eteläpuoleisen ranta-alueen kiinteistöt ovat rakennettuja.

Hankealueella on voimassa 21.5.2007 hyväksytty Valkealan pohjoisosan rantayleiskaava, jossa hakijan kiinteistö on osoitettu venevalkama-alueeksi (LV). Kiinteistön eteläpuolelle on merkitty loma-asuntoalueita (RA) ja pohjoispuolella naapurikiinteistöstä seuraava kiinteistö on merkitty matkailua palvelevien rakennusten alueeksi (RM). Kiinteistörekisteriotteen mukaan kiinteistölle Hermanninranta 286-428-1-6 on rasitteena muun muassa rautatien suoja-alue. Hakijan kiinteistöllä ei ole osuutta yhteiseen vesialueeseen.

Oikeudellinen arviointi ja johtopäätös

Hallinto-oikeudessa on ratkaistavana Esa Tommiskan valituksesta kysymys siitä, onko aluehallintovirasto voinut hylätä vesialueen täytön pysyttämistä koskevan vesilain mukaisen lupahakemuksen yhteisellä vesialueella 286-428-876-2 päätöksessään esitetyin perustein.

Hallinto-oikeus toteaa, että asiassa ei ole ilmennyt, että päätös olisi hallinnon yleisten oikeusperiaatteiden vastainen.

Hakemuksen mukainen täyttö on aiheuttanut rakentamisaikana samentumishaittaa sekä tuhonnut ruoppaus- ja täyttöalueella vesieliöt. Täyttö voi myös jonkin verran vähentää paikallisesti veden virtausta täytön molemmin puolin oleviin poukamiin. Siten hanke sanottavasti loukkaa yleistä tai yksityistä etua. Näin ollen hallinto-oikeus katsoo, että vesilain 3 luvun 4 §:n 1 momentin 1 kohdan mukainen haitattomuusvaatimus ei täyty. Tämän vuoksi haetun vesitalousluvan myöntämisen edellytyksiä on arvioitava vesilain 3 luvun 4 §:n 1 momentin 2 kohdassa säädetyn intressivertailun perusteella. Intressivertailussa on harkittava myös, onko hankkeesta aiheutuvia haittoja mahdollista vähentää edelleen tarvittaessa antamalla määräyksiä vesilain 3 luvun 10 §:n 1 momentin 1 kohdan haittojen vähentämistä koskevan yleisen periaatteen ja 2 kohdan maisemoinnin mukaisesti. Lupa vesitaloushankkeelle

myönnetään, jos hankkeesta yleisille tai yksityisille eduille saatava hyöty on huomattava verrattuna siitä yleisille tai yksityisille eduille koituviin menetyksiin.

Hallinto-oikeus toteaa, että vesilain mukaisen luvan myöntämisen edellytyksiä on arvioitava samalla tavalla riippumatta siitä, haetaanko lupaa vesilain mukaisesti ennen hankkeen toteuttamista vai jälkikäteen, kun hanke on jo toteutettu. Päätösharkinnan lähtökohtana on siten tilanne hankealueella ennen lupahakemuksen mukaisten toimenpiteiden toteuttamista. Luvan myöntämisen edellytyksiä harkittaessa voidaan kuitenkin ottaa huomioon tieto, joka on saatu hankkeen toteuttamisen jälkeisistä vaikutuksista. Siten valituksenlaisessa päätöksessä ei ole voitu ottaa intressivertailussa huomioon yksityisen edun kannalta merkityksellisenä hyötynä laillisen tilan palauttamisesta aiheutuvia ympäristövaikutuksia tai kustannuksia.

Hallinto-oikeus pitää erityisesti hakijan kiinteistön muoto huomioon ottaen täytöstä yksityiselle edulle saatavana hyötynä sitä, että vesialueen täyttö parantaa hakijan mahdollisuutta käyttää rantakiinteistöään veneilyyn ja muuhun virkistyskäyttöön, kuten uimiseen ja retkeilyyn. Hakijan esittämää mahdollista tulevaisuudessa tapahtuvaa rakentamista kiinteistölle ei tässä tapauksessa voida ottaa vesilain mukaisessa intressivertailussa huomioon yksityiselle edulle saatavana hyötynä. Hankkeesta ei ole saatavissa hyötyä yleiselle edulle.

Hallinto-oikeus katsoo yleiselle edulle koituvana menetyksenä sen, että täytöstä on aiheutunut rakentamisaikaista vähäistä vesistön samentumishaittaa ja vesistön samentumisesta paikallisesti vähäisiä vaikutuksia kalastoon. Lisäksi ruoppaus- ja täyttöalueilta ovat vesieliöt tuhoutuneet. Hallinto-oikeus katsoo, että täytön loiva muoto, vähäinen koko ja sijainti avoimella Tihvetjärven Taipaleenselällä huomioon ottaen veden virtauksen muutos on vähäistä.

Aluehallintovirasto on katsonut, että ilmakuvasa täyttöalue erottuu muusta ympäristöstä selkeästi. Täyttöalueella on siten haitallinen vaikutus maisemaan, luonnonkauneuteen ja ympäristön viihtyisyyteen ja että maisemoinnattomasta täytöstä aiheutuu yleiselle edulle vähäistä edunmenetystä. Lupaviranomainen on perustellut kantaansa muun muassa sillä, että hakija ei ole lupahakemuksessaan esittänyt maisemointitoimenpiteitä.

Hankealueen ei voida katsoa poikkeavan muodoltaan muiden Tihvetjärven Kirjokivenlahden ranta-alueiden muodoista. Vesialueen vähäinen tilavuus (80 m³), pinta-ala (200 m²) ja korkeus (0,5 m) sekä täytön muoto huomioon ottaen hallinto-oikeus katsoo, että hankkeesta aiheutuvat vaikutukset maisemaan, luonnon kauneuteen ja ympäristön viihtyisyyteen ovat vältettävissä lupapäätöksessä täytön maisemoinnista annettavilla lupamääräyksillä. Hallinto-oikeus katsoo, että vesialueen täyttö voidaan maisemoida niin, ettei se erotu ympäröivästä rantamaisemasta. Siten täyttöalueesta ei voida katsoa aiheutuvan haittaa maisemaan, luonnonkauneuteen eikä ympäristön viihtyisyyteen eikä näin ollen näiltä osin koituvan yleiselle edulle menetystä.

Hallinto-oikeus katsoo, että etäisyys ja näköyhteys täytön pohjoispuolella sijaitsevaan naapurikiinteistöön ei merkittävästi muutu hakemuksen mukaisen vesialueen täytön myötä. Kun otetaan huomioon täytön etäisyys naapurikiinteistön laituriiin ja täytön muoto, hallinto-oikeus katsoo, että täyttö ei muuta naapurikiinteistön olosuhteita niin, että täyttö rajoittaisi naapurikiinteistön käyttöä. Täyttö ei siten aiheuta naapurikiinteistölle yksityisyyden heikentymistä. Näin ollen täytöstä ei aiheudu naapurikiinteistölle kohdistuvaa yksityisen edun menetystä.

Aluehallintovirasto on Hevosojan osakaskunnan kannalta hankkeesta aiheutuvana vähäisenä yksityisen edun menetyksenä ottanut huomioon täytön sijainnin osakaskunnan vesialueella. Hallinto-oikeus katsoo vesilain 13 luvun 7 §:n 1 momentti huomioon ottaen, että myöntäessään pysyvän käyttöoikeuden viranomaisen on viran puolesta määrättävä korvaus edunmenetyksestä. Tämän takia hallinto-oikeus katsoo, ettei hankealueen sijaintia osakaskunnan vesialueella voida ottaa intressivertailussa huomioon yksityisen edun menetyksenä.

Edellä esitetyn perusteella hallinto-oikeus katsoo, että yleiselle edulle koituvat menetykset ovat vähäisiä. Hankkeesta valittajan yksityiselle edulle saatavaa hyötyä voidaan näihin menetyksiin verrattuna pitää huomattavana. Lisäksi hallinto-oikeus katsoo, että vaikka aluehallintovirasto lupaa myöntäessään määrää korvauksen pysyvän käyttöoikeuden menetyksestä, yksityiselle edulle saatavaa hyötyä voidaan tästä huolimatta pitää huomattavana verrattuna siitä yleiselle edulle koituviin menetyksiin. Näin ollen vesilain 3 luvun 4 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaiset luvan myöntämisen edellytykset täytön pysyttämiseksi ovat olemassa. Aluehallintovirasto ei ole voinut hylätä lupahakemusta päätöksessään mainitsemillaan perusteilla. Hallinto-oikeus ei ole toimivaltainen ensi asteena myöntämään vesitalouslupaa. Tämän vuoksi hallinto-oikeus kumoaa aluehallintoviraston päätöksen ja palauttaa asian aluehallintovirastolle luvan myöntämistä täytön pysyttämiseksi ja tarpeellisten lupamääräysten antamista varten.

3. Oikeudenkäyntikulut ja oikeudenkäyntimaksu

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 95 §:n 1 momentin mukaan oikeudenkäynnin osapuoli on velvollinen korvaamaan toisen osapuolen oikeudenkäyntikulut kokonaan tai osaksi, jos erityisesti asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen on kohtuutonta, että tämä joutuu itse vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan.

Saman pykälän 2 momentin mukaan korvausvelvollisuuden kohtuullisuutta arvioitaessa voidaan lisäksi ottaa huomioon asian oikeudellinen epäselvyys, osapuolten toiminta ja asian merkitys asianosaiselle.

Hallinto-oikeus katsoo ottaen huomioon pääasiassa annettu ratkaisu sekä asian laatu ja tulkinnanvaraisuus, että ei ole kohtuutonta, että Tommiska joutuu pitämään oikeudenkäyntikulunsa vahinkonaan.

Hallinto-oikeus toteaa Tommiskan oikeudenkäyntimaksun korvaamista koskevan vaatimuksen osalta, että asian käsittelystä ei peritä maksua.

Julkinen kuulutus

Päätös on annettu julkisella kuulutuksella.

Päätöksestä ilmoittaminen

Kouvolan kaupunginhallituksen on viipymättä julkaistava tieto tätä päätöstä koskevasta kuulutuksesta kuntalain 108 §:n mukaisesti. Tiedon kuulutuksen julkaisemisesta tulee olla nähtävillä vähintään sen ajan, jonka kuluessa päätökseen voi hakea muutosta valittamalla.

Velvollisuus ilmoittaa päätöksestä

██████████ on viipymättä tämän päätöksen saatuaan ilmoitettava päätöksen tiedoksisaannista yhteisen kirjelmän allekirjoittaneille.

Ilmoitusvelvollinen on velvollinen korvaamaan ilmoittamatta jättämisestä aiheutuneen vahingon sikäli kuin se laiminlyönnin laatuun tai muihin olosuhteisiin nähden harkitaan kohtuulliseksi (laki oikeudenkäynnistä hallintoasioissa 94 §, hallintolaki 56 § 2 mom ja 68 §).

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista eli viimeistään **14.1.2026**.

Valitusosoitus on liitteenä HallJK (01.20).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet lainoppineet hallinto-oikeustuomarit Raija Uusi-Niemi ja Pirjo Joutsenlahti sekä luonnontieteiden alan hallinto-oikeustuomari Hanne Lohilahti. Asian on esitellyt Hanne Lohilahti.

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu hallinto-oikeuden asianhallintajärjestelmässä.

Jakelu

Päätös maksutta

Esa Tommiska

Jäljennös maksutta

[REDACTED] ym.

Kouvolan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen

Kouvolan kaupungin kaavoitusviranomainen

Kouvolan kaupunginhallitus

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
KalatalousviranomainenKaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
Ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueEtelä-Suomen aluehallintovirasto /
Ympäristölupavastuualue

Suomen ympäristökeskus

Tuomioistuimen yhteystiedot

Vaasan hallinto-oikeus
 Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
 Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
 Puh.: 029 56 42780

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/>

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla
<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/>

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Hallinto-oikeuden päätös on annettu julkisella kuulutuksella. Päätös on julkaistu hallinto-oikeuden verkkosivuilla päivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista, sitä päivää lukuun ottamatta.

Valituksen sisältö

Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava

- valittajan nimi ja yhteystiedot mukaan lukien se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
- päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
- peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Tämä koskee myös tilanteita, joissa valitus toimitetaan sähköisen asiointipalvelun kautta tai sähköpostitse. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiointipalvelun kautta toimitettua valitusta tai sähköpostitse toimitettua valitusta ei tarvitse toimittaa paperimuodossa. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite: Korkein hallinto-oikeus
PL 180, 00131 Helsinki

Sähköposti: korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi

Käyntiosoite: Fabianinkatu 15, 00130 Helsinki

Puhelin: 029 56 40200

Faksi: 029 56 40382

Aukioloaika: arkipäivisin klo 8.00–16.15

Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:
<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/>